

## Jízda v protisměru

Le?ela na zemi. Z d?lky sly?ela hlasý, ale nedok?zala jim rozum?t. Byla j? stra?n? zima. Sly?ela houk?n? sir?ny. Po??d na ni n?kdo mluvil, ale smysl j? unikal. C?tila, ?e se n?kam propad? najednou byla v?ude kolem tma.

?Nesm?me ji ztratit! D?lejte, nalo?te ji! d?vali si z?chran??i pokyny.

?Je tam je?t? n?kdo??

?Ne, v?ichni u? jsou venku, ti ostatn? jsou na tom docela dob?e.?

Dve?e sanitky se zav?ely a rozezn?la se sir?na.

Za chv?li odjely dal?? sanitky a v?ech p?t cestuj?c?ch skon?ilo v nemocnici. Policist? zdokumentovali m?sto nehody, auto bylo odt?eno a po n?kolika hodin?ch u? nehodu p?ipom?nalo jen p?r stop ve sn?hu.

P?t kamar?d? jelo na hory. Vypadalo to na p?kn? v?let, sn?hu bylo dost, po?as? tak? p?kn?. Str?vili v?kend u teti?ky jedn? z nich. U??vali si to, cel? v?kend se jim vyda?il. A? na osudnou cestu dom??

?Je v komatu. Nav?c m? po?kozenou p?te?. S nejv?t?? pravd?podobnost? nebude chodit.? verdikt doktora zn?l hroziv?.

?Panebo?e, panebo?e,? opakoval. Zav?el o?i, zakryl si obli?ej dlan?mi a sklonil hlavu.

St?li tam v?ichni, proto?e vyv?zli bez v?n?j??ch zran?n?, a d?vali se st??dav? na sebe a na doktora.

?A je to jist?..?? zeptala se opatr?nej? nejlep?? kamar?dka Magda.

?Bohu?el,? ?ekl doktor.

?Ne, to-to ne? je to moje vina? j? jsem? nem?i jsem? panebo?e?? rozplakal se.

?Tome,? ?ekla Magda konej?iv? a vzala ho kolem ramen, ?poj?, sedni si sem.? Dovedla ho k lavi?ce a posadila.

?Nen? to tvoje vina.? pokra?ovala, i kdy? se j? nemluvilo lehce. Vedle le?ela jej? nejlep?? kamar?dka a kluk, kter?ho znala od d?tstv? a se kter?m sd?lela v?echny sv? pocity, tu sed?i vedle n? a vinil se z toho, co se stalo.

?Nemohl jsi tomu zabr?nit. Nikdo ne?ekal, ?e tam n?jakej bl?zen pojede skoro v protism?ru. Nemohl jsi d?lat nic jin?ho.

A ty lidi z toho auta jsou v po??dku?? ?ekla, ale ??dn? ?t?cha to nebyla, kdy? Aneta le?ela vedle v bezv?dom?.

?Nem?i jsem s v?ma jezdit, nem?i jsem se nechat p?emluvit, skoro jsem ji neznal, m?i jsem se na to vyka?lat??

?No tak, to bude dobr?, uvid?,,? ?ekla, i kdy? v tuhle chv?li tomu sama t?ko v??ila.

P?vodn? pl?ny na v?let byly ?pln? jin?. M?lo jich jet v?c, parta kamar?d? ze st?edn?, n?kte?? se sv?mi partnery. Jen?e nakonec to dopadlo tak, ?e jich polovina od?ekla. Tak?e zbyli jen ?ty?i. Magda, Aneta a Krist?na, kter? spolu chodily do t??dy a Krist?ny p??tel Petr. A vzhledem k tomu, ?e holky si na tak dalekou cestu netroufaly a Petr si ?idi??k neud?lal, p?emluvila Magda Toma, aby jel s nimi. P?rkr?t s nimi byl na n?jak?m srazu, tak?e ?pln? ciz? si nebyli, ale moc je neznal. Jen?e se nechal p?emluvit, proto?e Aneta se mu l?bila. Vlastn? tam jel kv?li n?. Cht?i ji trochu v?c poznat.

St?li u jej? postebole. Doktor jim povolil chvilkovou n?v?t?vu. Bylo to pro n? pro v?echny t?k?.

Zni?en? vy?li z pokoje. Nikdo z nich nepromluvil. Nem?lo by to cenu. ??dn? slova nedok?zala vyj?d?it to, jak se c?tili.

?M?li byste j?t dom? trochu si odpo?inout. Tady stejn? nejste nic platn?,? ?ekl doktor.

Mechanicky p?ik?vli. Vy?li p?ed nemocnici. D?vali se na sebe a ani jednomu se necht?lo mluvit. MI?ky do?li na autobusovou zast?vku. Krist?n? s Petrem p?ijel autobus skoro hned. Rozlou?ili se a Magda z?stala s Tom?em sama.

?Nem?i bys te? b?t s?m,? prolomila ticho.

Bolestn? se usm?i: ?A co m?m asi tak d?lat??

?Z?stanu s tebou, jo?? nab?dla mu.

?To nemus?, beztak chci bejt s?m.?

?Tome, to nen? dobrej n?pad?.? sna?ila se.

?Dobrej n?pad nebyl jezdit s v?ma.? ?ekl tvrd?.

?No tak.?

P?ijel autobus. Tom nastoupil dovnit? a Magda s n?m.

?Jedu s tebou, a? se ti to l?b? nebo ne.? ?ekla nekompromisn?.

Dojeli k n?mu dom?. Rodi?e doma nebyli, v?t?nu ?asu tr?vili n?kde na cest?ch. Za celou dobu nepromluvil. Ale aspo? u? neprotestoval.

Sed?li v pokoji. Vid?la, jak je na tom ?patn?. Sama se nec?tila nejl?p.

?Jak m?m ??t s pocitem, ?e jsem n?komu zni?il ?ivot..?? zeptal se do ticha, ale na odpov?? ne?ekal, ?ona byla tak kr?sn? a??

?Je. Ona to zvl?dne, ona to mus? zvl?dnout,? ?ekla zoufale.

?I kdy? to zvl?dne, stejn? u? nikdy nebude chodit, sly?elas p?ece doktora. U? nikdy nebude chodit, kv?li mn?...“

Do o?? se j? hrnuly slzy. U? nev?d?la, co na to m? ??ct.

?Tak pojedem, ne? Za chv?li se za?ne stm?vat, r?d bych vyjel z t?ch hor je?t? za sv?tla.?

?Jo, jasn?, jedem.? odsouhlasili to.

Naskl?dali v?ci do auta. Aneta sed?la vep?edu, proto?e byla nejv?t??, tak aby m?la dost m?sta.

?Stejn? je to n?dhera, jak je v?echno zasn?en?.?

?Jo, to je. A ten neporu?enej sn?h??

?Pozor! Ze zat??ky se proti nim vy??tilo auto.

?Sakra, v?dy? jede v protism?ru, pro? si tak naj?d???

?Tome, d?lej n?co.?

?Do h?je, co m?m asi tak d?lat?? ?ekl zoufale. ?l?pl na brzdu a strhl ??zen? doprava. Nejel moc rychle a silnice vypadala docela dobr?e, v??il, ?e to bude dobr?. Ale bylo to zr?dn?. Jak cel? den sv?tilo slun??ko, silnice byla m?sty mokr?, jak se sn?h rozpou?t?l. A te? k ve?eru to za?alo umrzat, ale jen n?kde. Dostali se do smyku a i kdy? se Tom sna?il dostat se z toho, nezvl?dl to, vyjeli ze zat??ky, kut?leli se ze svahu a zastavili se o strom. Na?t?st? to nebyl tak p??kr? svah.

Byla ticho. V?ichni byli v ?oku.

Prvn? se vzpamatoval Tom: ?Jste v pohod???

?Jo.?

?Jasn?..

?Jo, dobr?..

?Uf, tak to je fajn, mysl jsem, ?e to nezvl?dnem.?

?A co Aneta?? zeptala se Magda.

?Aneto?? ?ekl Tom a pod?val se na ni. Neh?bala se. Nev?d?l, jestli v?bec ?ije, ale b?l se to zjistit.

?Ona se nehejbe,? ?ekl.

?Mus?me zavolat sanitku.?

?U? se probrala.? ozn?mil jim doktor, kdy? zase p?i?li.

?To je dob?e,? ?ekla Magda a bylo vid?t, jak se j? ulevilo, ?m??em ji vid?t??

?Ano, ale jen jeden z v?s a na chvilku, pot?ebuje klid.? ?ekl doktor.

?Tak jdi,? pob?dli ostatn? Magdu.

Nejist? vstoupila do pokoje.

?Ahoj,? pozdravila.

?Magdo,? usm?la se Aneta.

?Jsem tak r?da, ?e t? zas vid?m.? ?ekla Magda.

?J? taky.?

?M?li jsme o tebe strach,? pokra?ovala.

?M?li??

?No, jsou tu i ostatn?, Krist?na, Petr, Tom?? posledn? jm?no vyslovila trochu se strachem, ?akor?t doktor n?s sem necht?l pustit v?echny, ??kal, ?e pot?ebuje klid.?

?Tom je tu taky?? zeptala se nev???cn?.

?Jo, on? je mu hrozn? l?to, co se stalo? n?m v?em?? ?ekla smutn?.

?Tak?e? v?m doktor ?ekl, ?e u? nebudu moci chodit..?? sp? to zn?lo jako konstatov?n?, ne? ot?zka, ale Magda p?esto odpov?d?la: ?Ano, ?ekl n?m to? mus? to pro tebe b?t hodn? t?k???

?To teda je. Nikdo si neum? p?edstavit, jak? to je, kdy? se probud? a zjist?, ?e u? nikdy nebude? chodit. Nem?la jsem s v?ma jezdit. Tohle byla nejv?t?? chyba m?ho ?ivota. A on si sem dovol? klidn? p?ij?t.? ?ekla rozho??en?.

?Aneto, Tom za to p?ece nem??e, nemohl d?lat nic jin?ho?? sna?ila se ho br?nit, i kdy? v?d?la, ?e to nen? nejlep?? n?pad.

?On nen? ten, kdo z?stane na voz?ku.? ?ekla na?tvan?.

?J? v?m, ale? v?, je na tom dost ?patn?..“

?Co se mu stalo? A ostatn?? Jsou v po??dku?? p?eru?ila ji.

?Jo, v?ichni jsme v po??dku, fyzicky??

?Tak?e mu nic nen???

?Ne, nem? nic zlomen?ho nebo tak, ale psychicky je na tom dost ?patn?.? vysv?tlila.

?A ty si jako mysl?, ?e j? jsem v pohod?? zeptala se nev???cn?.

?Ne, to ne??

?V? jak? to je, kdy? ti najednou ?eknou, ?e?? nemohla pokra?ovat.

?Anet, j? se nechci h?dat? a ty bys m?la m?t klid? v?, ?e t? m?m r?da??

?Tak pro? se po??d zast?v? Tom?e??

?Je to m?j p??tel, zn?me se od d?tstv?, to p?ece v?, hodn? pro m? znamen?.?

?Ale?? cht?la n?co nam?tnout, ale Magda ji nenechala.

?V?, kdybych si nebyla jist?, ?e to nen? jeho vina, tak bych se ho samoz?ejm? nezast?vala.?

?Dob?e, u? o tom nebudeme mluvit, jo?? ?ekla sm??liv?.

?Jo, jasn?, jak chce?.?

Do pokoje ve?la sestra. Bylo jasn?, ?e by Magda m?la u? j?t.

?P?ijdu zase z?tra, jo??

?Dob?e, budu se t?it.? pokusila se usm?t, ale moc j? to ne?lo.

Jen se za Magdou zav?ely dve?e, rozplakala se. Nedok?zala se sm??it s t?m, ?e u? nebude moci chodit. Tohle pro ni bylo hodn? t?k?.

Po n?jak? dob? ji p?elo?ili na norm?ln? pokoj. Magda za n? celou tu dobu chodila ka?d? den. To se ov?em nedalo ??ct o jej?m p??teli. Ne? odjela, m?la j?t s p??telem do kina, ale n?jak se nemohli dohodnout kam. Nakonec se domluvili, ale ten den, co m?li j?t, j? napsal, ?e do toho kina nechce, ?e chce jinam. Na?tvalo ji, ?e kdy? to odsouhlasil, tak by to nem?l m?nit na posledn? chv?li, zvl?št?, kdy? nem?l ??dn? rozumn? d?vod. Na?tval se a napsal j?, ?e se taky nemus? vid?t v?bec. U? ji nebaivilo, ?e ona byla v?dycky ta, kdo p?i?el jako prvn?. Tak mu napsala, ?e kdy? nechce, tak se vid?t nemus?. A on skute?n? nep?i?el. Tentokr?t byla rozhodnut?, ?e mu nenap?e do t? doby, dokud se s?m neozve. A to tak? splnila. Po n?jak? dob? se ozval, vydr?el to celkem dlouho. Tak mu napsala, ?e je v nemocnici. P?i?el ji nav?t?vit,

ale i kdy? mu ?ekla, jak na tom je, neodpustil si v??itku, ?e odjela bez n?ho. Tohle opravdu ne?ekala. Ale sna?ila se ho omlouvat, v?d?la, ?e to pro n?ho byl stejn? ?ok jako pro ni. V??ila, ?e to bude dobr?. Ale nebylo.  
?Tak co, po??d ti to vy??t??? ptala se Magda, kdy? za n? zase p?i?la.

?Jo, po??d..?

?Sakra co si mysl?? Copak nevid?, jak ti je?? ptala se nev??cn?.

?J? nev?m? pr? ?e mu to bude po??d p?ipom?nat, ?e?? nemluvilo se j? lehce, ??e jsem? jela? bez n?j??

?Jak tohle v?bec m??e ??ct? Nem?m si s n?m promluvit??

?Ne, to je dobr?, já...“

?On t? zni??, ty pot?ebuje?, aby t? podr?el, ne aby ti to vy??tal??

?J? v?m??

?P?em??lela jsi, ?e bys to s n?m skon?ila??

?J? nem??u? proto?e? kdo by pak? kdo by cht?I holku?? nemohla to dokon?it.

?No tak, t?m se nesm? tr?pit. Nem? cenu z?st?vat ve vztahu, kter? t? ni??. V??, ?e se najde n?kdo, kdo t? bude milovat takou, jak? jsi.? sna?ila se j? d?t nad?ji.

?Ahoj Tome.?

?Ahoj, jde? od Anety?? zeptal se.

?Jo, jak to v??? zaj?malo ji.

?Proto?e jsi zamy?len?, smutn? Jak je na tom?? zaj?malo ho.

?No, jak se to vezme?? ?ekla a vyl??ila mu, jak se tr?p? kv?li p??teli.

?Jestli je jedinej d?vod, pro? s n?m z?st?v? to, ?e se boj?, ?e bude sama, tak to je p?kn? blbost.?

?J? v?m, ale zas na druhou stranu, ch?pu ji.?

?Je p?ece kr?sn? holka, a chytr?, co jsem m?l mo?nost poznat??

?To jo, ale je na voz?ku. A v?? mi, ?e pro spoustu kluk? by to byl probl?m.?

Zav?el o?i. To, co se chystal vyslovit ho st?lo dost odvahy. A to i p?es to, ?e s Magdou o sob? v?d?li v?echno. Tedy, t?m?? v?echno.

?Mo?n?.. ale ne pro m?..?

?Nevadilo by ti chodit s holkou na voz?ku??

?Nevadilo by mi chodit s Anetou? Miluju ji, u? dlouho? jel jsem tam kv?li ní...“

?Co?? nev??ila tomu.

?Jo, na ty hory jsem jel jenom kv?li n?, jinak bych se asi nenechal p?emluvit??

?Ale v?dy? ona m? p??tele??

?J? v?m? cht?I bych s n? mluvit... v?m, ?e je to moje vina, ale p?esto??

?O tom jsme u? mluvili kolikr?t, nen? to tvoje vina. I ?et?en? to p?ece uk?zalo. Mus? se z toho p?estat vinit.?

?To nejde.?

?V?m, ?e je to t?k?? Ale chodit za Anetou by asi nebyl ten nejlep?? n?pad.? sna?ila se mu to rozmluvit.

?Taky si mysl?, ?e je za to m??u j?.. konstatoval.

?No, v?š... je to pro ni hrozn? t?k?, mus? ji pochopit? t?ko se s t?m smi?uje?? na chv?li se odml?ela. Sna?ila se p?edstavit, jak stra?n? t?k? to pro ni mus? b?t, ale tohle si prost? p?edstavit nedok?zala. ?Ona m?la v?echno, byla ??astn?, na nic si nest?ovala a najednou? najednou nem??e chodit a kluk, kter? by ji m?l nejv?c podporovat, se k n? zachoval docela nef?r.?

?J? ji ch?pu, v?m, ?e m? nechce vid?t. Nep?jdu za n?, neboj, jen jsem cht?I? cht?I bych ji prost? jenom vid?t.?

?Pro? jsi mi ne?ekl, ?e ji miluje?? zaj?malo ji.

?J? nev?m, m?la p??tele a? nem?lo by to cenu? nem?I jsem tam kv?li n? jezdit, ale mysl jsem, ?e t?eba?? pokr?il rameny. Najednou ho nenapadal jedin? d?vod, pro? tam vlastn? jel. Nedok?zal to obh?jit ani s?m p?ed sebou. Prost? se mu l?bila, p?itahovala ho, okouzlila ho a i kdy? v?d?l, ?e je zadan?, p?esto ji cht?I bl? poznat. Mo?n? doufal, ?e by mohl m?t ?anci, ?e t?eba nen? s p??tele tak ?pln? ??astn? co? se mu pak vlastn? i potvrdilo.

Byl ve?er. Sed?li v pokoji, pili sva?en? v?no, aby se zah??li a pov?dali si. V?iml si, ?e je Aneta n?jak? zamkl?. Sed?la v rohu a v?bec nemluvila, jen sledovala d?n?. P?isedl si k n?.

?Copak? Vypad? smutně...“ za?al.

?No, já...“ chvilku se rozm??lala, jestli mu to m? v?bec ??kat. Je to v podstat? ciz? ?lov?k, i kdy? n?kter? v?ci se l?p ??kaj? lidem, na kter?ch n?m tolik nez?le??. Rozhodla se, ?e mu to ?ekne. Vlastn? v?bec o nic nejde.

?Ne? jsem odjela, poh?dali jsme se s p??telem?? vypov?d?la mu celou historku s kinem.

?To s tebou nemluv? kv?li takov? blbosti?? zeptal se nev??cn?.

?Jo. J? v?m, ?e to je blbost, ale jde o princip. Kdy? u? to prost? jednou odsouhlasil, tak to nem? m?nit.? sna?ila se obh?jit sv?j postoj.

?Jo, j? to ch?pu.? sna?il se ji podpo?it.

?V?, j? nem?m r?da, kdy? spolu nemluv?me, tak?e v?t?inou jsem to byla j?, kdo p?i?el prvn?. Jen?e u? m? to prost? p?est?v? bavit. ?ekla jsem si, ?e tentokr?t po?k?m, a? se ozve on.?

?To je spr?vn?, nem??e? b?t po??d ta, kdo se to sna?? urovn?vat. Jestli o tebe opravdu stoj?, tak se brzo ozve.?

?No, to je pr?v? to. J? v?m, ?e on o m? stoj?, v?m, ?e se mnou chce b?t, ale za??n?m pochybovat, jestli chci b?t j? s n?m. V?, on si je stra?n? jistej, ?e bych ho nikdy neopustila a n? vztah? p?ijde mi, ?e nem? ??dnou budoucnost. Pokud s t?m n?co neud?l?me, tak to asi nem? cenu. Jen?e j? nev?m, m?m ho r?da, nechci mu ubl?it.?

?Ka?dej vztah se po ?ase dostane do m?sta, ze kter?ho jsou jen dv? mo?nosti, bu? to posunout n?kam d?l nebo to skon?it.?

?Asi m? pravdu. Po?k?m, a? se ozve a pak s n?m promluv?m. Takhle to opravdu d?l nejde, h?d?me se kv?li blbostem??

Kdyby v?d?la, ?e je do n? zamilovan?, nejsp? by mu to nikdy ne?ekla. Ale on toho stejn? nezneu?il. To by j? nemohl ud?lat. Vlastn? se ji sna?il p?esv?d?it, ?e by mu m?la d?t je?t? ?anci, ?e by si o tom m?li promluvit a vysv?tlit si, co od toho vztahu o?ek?vaj?. Byla r?da, ?e se mu sv??ila, dost j? pomohli. Byla p?esv?d?en?, ?e to m? smysl, ?e se j? brzy ozve a zase to daj? do po??dku. To ov?em netu?ila, co ji ?ek?.

Uplynulo n?co p?es p?l roky od t? nehody. U? p?r m?s?c? byla doma, ale moc nevych?zela. Nec?tila se dob?e, kdy? jela po ulici na voz??ku. M?la pocit, jako by se v?ichni d?vali jen na ni. U? p?edt?m byla dost uzav?en?, ale te? se uzav?ela je?t? v?c do sebe. Magda a ostatn? kamar?dky za n? chodily dom?. N?kolikr?t se ji sna?ily n?kam vyt?hnout, ale v?dycky to odm?ila. A jej? p??tel ji tr?pil ??m d?l v?c. I kdy? se p?ed n?m sna?ila tv??it, ?e je v?echno v po??dku, stejn? v?dycky nakonec sto?il ?e? na to, jak odjela, ani? by mu o tom ?ekla. Vzpomn?la si na rozhovor s Tomem tenkr?t na hor?ch. V tu chv?li byla p?esv?d?en?, ?e maj? ?anci. Te? u? si to nemyslela. Za?ala v?n? uva?ovat o tom, ?e to skon??. Byli po??d na stejn?m m?st?, v?c ne? p?l roku a to byla dlouh? doba na to, aby se to dalo d?t je?t? do po??dku. A pak, ona u? o to ani moc nest?la. Pochopila, ?e bude lep??, kdy? bude sama, ne? se tr?pit ve vztahu, kter? nem?l smysl. On by p?ece m?l v?d?t, jak se c?t?, m?l by v?d?t, jak j? skute?n? je, m?l by v?d?t, ?e se po??d je?t? tr?p?. On by m?l ut?rat jej? slzy, m?l by b?t jej? nejbli??? ?lov?k, ale tohle u? pro ni bohu?el nep?edstavoval. Nic z toho nev?d?l. Nev?d?l, ?e v noci bre?? do pol?t??e, nev?d?l, jak se tr?p?. Nedoch?zelo mu to, i kdy? se mu to kolikr?t sna?ila nazna?it. Postupem ?asu se sna?it p?estala.

Tak? si za?ala uv?domovat, ?e Tom? za to opravdu nemohl. Najednou j? bylo l?to, ?e ho z toho vinila. Magda o n?m sice p?estala mluvit, ale v?d?la, ?e se z toho vinil i s?m. A pochopila, ?e mu mus? b?t stra?n?. A zvláš?, kdy? se mu to ani nesna?ila uleh?it?

Kdy? po n?jak? dob? zase Magda p?i?la, p?ekvapila ji hned dvakr?t.

?Roze?la jsem se s Pavlem, ? ozn?mila j? sotva se posadila.

?Fakt??

?Jo, u? to prost? nem?lo cenu.?

?A jak se c?t???

?No, nic moc??

?To ch?pu. Ale nebudu ??kat, ?e m? to mrz?, proto?e si mysl?m, ?e to bylo nejlep?? rozhodnut? kter? si pro sebe mohla ud?lat. J? ch?pu, ?e m? asi obavy z budoucnosti a mo?n? i o n?ho, ale to je naprosto zbyte?n?.? objala ji.

?A jak se m? Tom?? zm?nila t?ma.

?Tom?? ptala se p?ekvapen?.

?No. Po??d se tr?p???

?Hm. Je mu to hrozn? l?to, je?t? se s t?m nedok?zal ?pln? srovnat.?

?V?, mn? je to taky l?to. Nem?la jsem na n?ho b?t tak zlá...“

?Nebyla jsi zl?, to ne, jen?? povzdechla si. Nenapadala ji vhodn? slova. ?A on to ch?pe. T?ko ??ct, jak bysme se v tv? situaci zachovali. Je t?k? si to p?edstavit.?

?No dob?e, ale stejn?. Mo?n? jsi m? m?la p?esv?d?it d??v, ?e to nen? jeho chyba. I kdy? ch?pu, ?e to se mnou nebylo lehk?.? usm?la se.

?Jestli s n?m chce? mluvit, tak to nebude probl?m, r?d t? uvid?. Cht?i za tebou zaj?t u? d?vno, ale nemysleli jsme si, ?e je to dobrej n?pad.?

?Chovala jsem se asi hrozn?, co??

?To ne, jen jsi prost? nevypadala na to, ?e by jsi ho cht?la je?t? n?kdy vid?t.? trochu se usm?la.

?No, j? v?m? v?, mo?n? je?t? te? nejsem? ?plně...“ koktala.

?Jestli se nec?t? na to se s n?m setkat, tak to je v po??dku. J? t? nenut?m. A? ho bude? cht?t vid?t, tak sta?? ??ct, to p?ece v?..?

?D?kuju,? vd??n? se usm?la.

Sed?l s?m ve ztemn?l?m pokoji a p?em??lel. Kolikr?t u? tu takhle sed?l? a kolikr?t p?em??lel o tom sam?m?? I p?es to, ?e od nehody utekla relativn? dlouh? doba, nedok?zal na to p?estat myset. Zmrza?il holku, kterou sotva znal, ale kterou i p?es to miloval. A miloval ji i te?. Stra?n? tou?il po tom ji znova vid?t, mluvit s n?. Doufal, ?e by ho mohla p?estat nen?vid?t. I kdy? v?d?l, ?e nejd??v by se m?l p?estat nen?vid?t s?m. Dokud si to bude vy??tat on, tak jak by mu ona mohla odpustit. Po??d se mu to p?ehr?valo p?ed o?ima. To auto, sn?h, nev?d?t, kde je nah?e a kde dole a pak u? jen ticho. Neskute?n? ticho, kter? nev?tilo nic dobr?ho. V?dycky, kdy? na to mysel, m?l pocit obrovsk? bezmoci a pr?zdnaty, kterou nedovedl vyj?d?it. P?em??lel, jestli to je?t? n?kdy bude jako d??v. Byl si t?m?? jist?, ?e ne. Tyhle v?ci ?lov?ka pojmenuj? na cel? ?ivot. I kdy? v?d?l, ?e Aneta na tom je mnohem h??.

?Sakra,? vztekle vstal a nerv?zn? p?ech?zel po pokoji. ?Kdybych tak mohl n?co d?lat. Nesn?el tenhle pocit, kdy v?d?l, ?e nem??e d?lat v?bec nic a ?e i kdyby n?co ud?lal, ni?emu by to nepomohlo. Je?t? chv?li chodil sem a tam a pak padl na postel. Le?el na b?t?e, hlavi zabo?enou do pol?t??e, kter? milosrdn? polykal slzy, co mu pomalu st?kaly po tv??.

Najednou se ozval zvonek. Nikoho ne?ekal, s nik?m necht?l mluvit. Ale nakonec se rozhodl, ?e otev?e. Vstal a ?el nejd??v do koupelny. Omyl si obli?ej, aby se trochu vzpamatoval. Tak n?jak podv?dom? doufal, ?e to nezvan? host t?eba vzd? a odejde. To se v?ak nestalo. Do?el tedy ke dve??m a otev?el.

?Magdo?? byl p?ekvapen?.

?Ahoj,? usm?la se.

?Stalo se n?co?? zeptal se se strachem.

?No, jak se to vezme,? zase se usm?la, ?m?m pro tebe p?ekvapen?..?

V o??ch se mu zra?ila ot?zka, kterou vyst??dal ??as, kdy? zpoza rohu vyjela Aneta.

?Ahoj,? pozdravila ho.

Nemohl v?bec promluvit, jen na ni n?m? z?ral. Prvn?, co mu problesklo hlavou, kdy? ji uvid?l bylo, ?e je po??d n?dhern?. Pak ho napadlo, ?e ji ur?it? st?lo velk? p?em?h?n? sem p?ijet. Ale byla tu a on m?l svou ?anci.

?No tak, nepozve? n?s d?l?? zeptala se Magda s ?sm?vem.

?Jo, jasn?, poj?te, j?... “ byl trochu zmaten?.

Ve?li do p?eds?n?. Tom se pomalu vzpamatov?val, zat?mco si svl?kaly bundy.

?Tak poj?te.? nazna?il, ?e mohou j?t do pokoje.

?No, v?, venku je mokro, tak?e m?m ?pinav? kole?ka?? nechala nedokon?enou v?tu, ?ekala, ?e Tom navrhne n?jak? ?e?en?.

?Tak co s t?m ud?l?me?? zeptal se, ale byla to sp? ?e?nick? ot?zka, proto?e u? bral Anetu do n?ru??. Odnesl ji k sob? do pokoje a posadil ji na postel. Sedl si na ?idli naproti n? a jen se na ni d?val. Magda, kter? st?la ve dve??ch, ?ekla: ?No, mysl?m, ?e si m?te co ??ct, m? tu nepot?ebujete, tak?e te? na chv?li zmiz?m a pak t? p?ijdu vyzvednout, jo??

?P?ece se sem zas nepot?hne?. J? Anetu doprovod?m, pokud j? to nebude vadit?. pod?val se na ni.

?Tom m? pravdu, je blbost, abys kv?li mn? takhle cestovala. My to spolu zvl?dnem?. usm?la se na n?ho.

?Tak fajn. M?jte se tu p?kn??.

?Ty se m?j taky p?kn??. ?ekla Aneta.

?Po?kej, doprovod?m t? ke dve??m?. vstal Tom.

?To nemus?, tref?m,? protestovala Magda, ale to u? ji strkal z pokoje. Kdy? byli z doslechu, zeptal se: ?Jak jsi to dok?zala??

?Co??

?No, dostat ji sem??

?Sama cht?la p?ijt. V?, asi tak p?ed ?trn?cti dny, kdy? mi ?ekla, ?e se roze?la s Pavlem, tak se m? pak ptala na tebe. Cht?la t? vid?t, ale je?t? se na to ?pln? nec?tila.?

?Pro? jsi mi to ne?ekla??

?Necht?la jsem ti d?lat fale?n? nad?je. Co kdyby si to rozmyslela. Sta??, ?es v?d?l, ?e se roze?li.?

?Tak?e si mysl? ?, ?e by mi mohla odpustit?? zeptal se s nad?j?.

?Ur?it? jo. B? za n? a zjist? to s?m?. usm?la se.

?Dob?e. Tak se m?j.?

?Jo, vy taky.?

Vr?til se do pokoje a znova si sedl proti n?.

?V?, asi bych se ti m?la omluvit,? za?ala nejist?.

?Ty se nem? za co omlouvat.? p?eru?il ji. ?J? jsem r?d, ?e jsi p?i?la. Asi to pro tebe nebylo lehk???

?Nebylo to zas tak stra?n?,? usm?la se, ?j? v?m, ?e to nebyla tvoje vina. Jen jsem pot?ebovala ?as??

?Tak?e jsi mi odpustila?? zeptal se s nad?j? v hlase.

?J? ti nem?m co odpou?t?, v?m, ?e jsi za to nemohl. M?l by ses p?estat tr?pit??

?Nejde to, po??d na to mus?m myslet. Po??d to m?m p?ed o?ima. Tohle jsou vzpom?nky, kter? nikdy nevyblednou? vid?m to jako by to bylo v?era?? zt?ka pokl.

Nat?hla k n?mu ruce. Pochopil a p?isunul si ?idli bl? k n?.

?Tome,? ?ekla n?n? a vzala jeho ruce do sv?ch, ?nezaslou?? si, aby ses takhle tr?pil. Ch?pu, ?e je to pro tebe t?k?, ale p?eci jen u? je to n?jak? doba. Mus? na to p?estat myslet, mus? j?t d?l??

Pod?val se j? do o??. Nem?l by n?hodou povzbuzovat on ji..? ?Ty sis taky nezaslou?ila skon?it na voz?ku, a p?esto jsi na n?m skon?ila.? ?ekl smutn?. Jen co to vyslovil, do?lo mu, ?e to asi nebylo to nejlep??. Rozhostilo se ticho. Tahle jeho posledn? v?ta z?stala viset ve vzdachu.

?Promi?,? ?ekl po chv?li.

?To je v po??dku,? ?ekla ti?e. Vid?la v?echen ten smutek v jeho o??ch a najednou se j? cht?lo stra?n? bre?et. Sed?la tu s kr?sn?m klukem, kter? se kv?li n? tr?pil a kter? ji neuv?iteln? p?itahoval. Vlastn? se j? l?bil u? tenkr?t, kdy? ho Magda p?ivedla poprv?. Ale to je?t? byla ??astn? se sv?m p??telem, tak?e si to nep?ipou?t?la. Te? si to ale pln? uv?domovala. Kdyby byla zdrav?, tak u? by snila o tom, jak? by to mohlo b?t, kdyby byli spolu. Jen?e takhle j? bylo o to v?c l?to, ?e zdrav? nen?. Moc dob?e v?d?la, jak? by komukoliv p?inesla komplikace. A kdo by se cht?l dobrovoln? sezn?mit s holkou na voz?ku, kdy? jich kolem b?h? spousta zdrav?ch, kter? ??dn? komplikace nep?in?ej?. T?mhle sm?rem se ub?raly jej? my?lenky a on poznal, ?e ji n?co tr?p?.

?Copak je?? ptal se starostliv?, ?vypad? hrozn? ne??astn?...“

D?vala se mu do o?? a cel? se v nich ztr?cela. Tohle mu p?ece nem??e ??ct. Za?ala plakat.

?No tak,? ?ekl konej?iv? a p?isedl si vedle n?. Objal ji a za?al ji hladit po vlasech.

?Jestli je to kv?li tomu, co jsem ?ekl, tak to m? v?n? mrz?, nemyslel jsem to tak??

?Ne,? za?epala mezi vzlyky.

?Tak co se d?je?? sna?il se d?l.

?Nic, j? jen? je mi l?to, ?e?? necht?la to dokon?it.

?Hm?? pob?dl ji.

Za?ala plakat je?t? v?c. Pochopil, ?e v tuhle chv?li z n? nic nedostane. Vzal ji do n?ru?e. Objala ho kolem krku a polo?ila si hlavu na jeho rameno. Dr?el ji v objet? a d?l ji hladil po vlasech. Nechal ji, a? se vypl??e, i kdy? slzy vid?l nerad. V?dycky to znamenalo, ?e je n?co ?patn?

Nev?d?l, jak dlouho tam takhle sed?li. Ztratil pojmem o ?ase. Jedin?, co dok?zal vn?mat, byla jej? bl?zkost. Poci?oval ?t?st? i smutek z?rove?. Dr?el ji v n?ru??, c?til jej? v?ni, teplo jej?ho t?la a to ho ?inilo nesm?rn? ??astn?m. Ale plakala, nejsp? kv?li tomu, co ?ekl, a pak, v?d?l, ?e tohle v?bec nic neznamen??. Copak by mohla milovat n?koho, kdo ji

zmrza?il? Proto byl smutn?. Tak?e se ztr?cel ve sv?ch pocitech a v?bec nev?d?l, co m? d?lat. Kone?n? p?estala plakat. Ale ani jeden z nich nemluvil. Necht?lo se j? mluvit, necht?lo se j? cokoliv mu vysv?tlovat. A on se neptal. V??il, ?e kdyby mu to cht?la ??ct, tak mu to ?ekne. A za to mu byla vd??n?.

Po chv?li prolomila ticho: ?Asi bych u? m?la j?t??

?Dob?e?, ?ekl sm??en?. Zvedl ji a odnesl zp?tky na voz?k, p?i tom se sna?il zapamatovat si ten pocit, kdy ji m?l tak bl?zko.

Pomohl j? obl?ct, s?m se tak? obl?kl a vyjeli ven.

?Je konec, ? problesklo j? hlavou, ?ani t? nezdr?oval. Jak jsi v?bec mohla pomyslet na to, ?e by mu na tob? z?le?elo. M? jen v??itky sv?dom?, kdo by je nem?l, ale jinak nic. V?dy? t? ani nezn??. Byla na sebe na?tvan?. Co ?ekala? Celou cestu se s n? sna?il mluvit, ale j? moc do ?e?i nebylo. Tou?ila po sp??zn?n? du?i, ale b?la se, ?e ji nenajde. Stanuli p?ed jej?m domem.

?Tak jsme tu, ?ekla.

P?ik?v!. Te? zas nebylo do ?e?i jemu. Necht?l se s n? jen tak rozlou?it. T?eba u? ji neuvid?

?Promi? za ten v?stup, j? n?jak jsem to nezvl?dla??

?Nemus? se omlouvat, to je v po??dku. ?koda jen, ?e jsem ti nemohl pomoc?.?

Sklonil se k n? a pod?val se j? zbl?zka do o??. Pot?eboval nad?ji, ?e ji znova uvid?.

?Ne?la bys t?eba n?kdy na kafe? t?eba? kdybys cht?la? viš... r?d bych t? zas vid?l.? dostal ze sebe.

?R?da.? usm?la se.

?Tak fajn.?

?Fajn.?

?Tak se m?j p?kn?,? taky se usm?l.

?Ty taky.?

D?val se za n?, dokud nezmizela. Pak ode?el. Celou cestu dom? o n? p?em??lel. P?ipadala mu tak kouzeln?, tak zraniteln?. M?l pocit, ?e ji mus? chr?nit. Nemohl si pomoc. Tot?ln? v tom l?tal.

Najednou dostal jej? ?ivot nov? smysl. V?dala se s Tomem ??m d?l ?ast?ji. A i kdy? si ??kala, ?e se do n?ho nesm? zamilovat, l?sce poru?it nemohla. Po dlouh? dob? se kone?n? zase c?tila ??astn?. Sna?ila se p?edstavit si co se stane, a? se Tom dozv?, ?e ho miluje. Byla si t?m?? jist?, ?e ji odm?tne, ale doufala, ?e z?stanou kamar?di. Za tu dobu, co ho znala j? p?irostl k srdci. U? ch?pala, pro? je Magdin nejlep?? p??tel. Dok?zal b?t tak mil? a pozorn?, v?d?l p?esn?, jak ji rozesm?t, jak ji ut?it. Za tu kr?tkou dobu, co se znali toho spolu pro?ili spoustu. M?la pocit, jako by ho znala cel? ?ivot. Jedin? v?c, kter? se b?la, bylo to, co ?ekne na jej? city. Tolikr?t u? o tom p?em??lela. Ale nakonec dosp?la k n?zoru, ?e mu to tajit nebude. N?kde v nejhlub??m kout? sv? du?e si namlouvala, ?e by p?ece jen t?eba mohla m?t ?anci. Ani Magda nev?d?la, co k n?mu doopravdy c?t?, i kdy? jist? tu?en? m?la. Hlavn? byla r?da, ?e je Aneta zase ??astn?.

Zase spolu byli venku. Kone?n? u? j? nevadilo chodit ven. U? nem?la pocit, ?e by na ni v?ichni koukali. U? si na to zvykla. Proch?zeli se po m?st? a c?tili se dob?e. ?li pod?l ?eky, proto?e ona milovala ?eku, a z jednoho z obchod? k nim dolehla slova p?sni?ky: ??Cause I want it all, or nothing at all, there's no where left to fall, when you reach the bottom it's now or never, is it all??

?Tuhle p?sni?ku miluju, ?ekla s ?sm?vem.

?Jo? Taky chce? v?echno nebo nic?? zaj?malo ho.

?Asi ne. N?kdy prost? nem??e? m?t v?echno a je lep?? spokojit se s t?m, co m?..?

?Mysl???

?No. Ty si to nemysl?? Ty chce? bu? v?echno nebo nic?? byla zv?dav?.

?J? nev?m?.? ?ekl up??mn?, ?asi jak v ?em, to je t?k?.? Na chvilku se odml?el a pak pokra?oval d?l: ?Co kdybych ti ?ekl, ?e t? miluju? Co bys ud?lala, hm? ?ekla bys, ?e jsem tv?j dobr? kamar?d, ale ?e m? city neop?tuje?, a ?e m? m? moc r?da a nechce? m? ztratit a tak d?l?, jo? A j? bych na to ?ekl, ?e by bylo lep??, kdybysme se n?jakou dobu nevid?li. Proto?e j? chci v?echno nebo nic. Aspo? v tomhle jo.?

Mi?ela. Nev?d?la, co mu m? ??ct.

?Nemus? odpov?dat,? usm?l se. ?J? jsem r?d, ?e jsi moje kamar?dka. Nic jin?ho ne?ek?m, neboj. Asi nen? zrovna lehk? kamar?dit s n?k?m, kdo t? zmrza?il, co?? ?ekla a potichu dodal, ?nato? ho milovat??

?Co bys ud?lala ty, kdybych ti ?ekla, ?e t? miluju? ?ekl bys mi, ?e jsem tvoje dobr? kamar?dka, ale ?e m? city neop?tuje?, tak?e se n?jakej ?as neuvid?me? A j? bych ti ?ekla, ?e t? nechci ztratit, proto?e j? v?m, ?e milovat holku na voz?ku sebou p?in?? spoustu komplikac?. Byla bych r?da, ?e jsme aspo? kamar?di. ? Tak?e m? asi pravdu.?

Te? pro zm?nu ml?el on. K? by v?d?l, jestli to n?co znamen?. Sna?? se mu t?m snad n?co nazna?it. Co kdy? ho miluje? Pak m? svou ?anci a nem?l by ji promarnit. Ale co kdy? to ?ekla jen proto, ?e to p?edt?m ?ekl on. Pak by m?l ml?et. T?k? rozhodov?n?.

Do?li k nedalek? lavi?ce. Posadil se, ona sed?la vedle n?ho. D?vali se na ?eku. Oba byli zamlkl?. P?em??leli, na kolik to byla jen hypotetick? ?vaha a na kolik pravda.

?V?,? pod?val se j? p??mo do o??, ?kdybys mi opravdu ?ekla, ?e m? miluje?,? odml?el se, ?byl bych ten nej??astn?j?? ?lov?k na sv?t?.? Tak a bylo to venku. Te? jen ?ekal, jak zareaguje.

Rozbu?ilo se j? srdce. Nemohla uv??it tomu, co sly?ela. C?tila, jak se j? do o?? hrnou slzy. Necht?la plakat, ale bylo toho na n? trochu moc. Po??d se mu d?vala do o???. ?kdybys mi ty ?ekl, ?e m? miluje?, odpov?d?la bych, ?e je to nejhez??, co m? za posledn? dobu potkalo.?

Zav?el o?i. Zhloboka se nadechl a pak je otev?el. Po??d tam sed?la a po??d se na n?ho d?vala t?m pohledem pln?m l?sky. Vzal jí do n?ru??.

?Miluju t?,? za?epatala.

?Taky t? miluju,? odpov?d?l. Potom se k n? sklonil a n?n? ji pol?bil.

**[www.psanci.cz](http://www.psanci.cz)**